

Solucions dels problemes de teoria de grafs

Aleix Torres i Camps

1 Nocions bàsiques

En aquest apartat apareixen problemes relacionats amb les nocions bàsiques de connexió i distància. A més, de problemes vinculats amb les formes matricials d'un graf.

Problema 1: *El nombre de vèrtexs de grau senar en un graf $G = (V, E)$ és parell.*

Solució:

Aquest problema és el clàssic *lema de les encaixades*, col·lorari de la següent fórmula (que va bé recordar).

$$\sum_{u \in V} d(u) = 2|E|$$

En paraules diu que la suma dels graus dels vèrtexs és igual a dos cops el nombre d'arestes. Aquest fet és evident perquè cada aresta és adjacent a exactament dos vèrtexs, quan sumem els graus la comptarem dues vegades. Ara, el problema ens motiva a distingir entre vèrtexs de grau senar i de grau parell. Sigui U_1 els vèrtexs de grau senar i U_2 els de grau parell ($V = U_1 \cup U_2$). La fórmula es pot escriure com:

$$\sum_{u \in U_1} d(u) = 2|E| - \sum_{u \in U_2} d(u)$$

On a la dreta només apareixen termes parells, per tant el resultat és parell. I a l'esquerra hi ha una suma de $|U_1|$ termes senars. Sabent que aquesta ha de ser parell, n'hi ha d'haver un nombre parell. És a dir, $|U_1|$ és parell, que és el que volíem veure.

Problema 2: *Qualsevol graf amb $n \geq 2$ vèrtexs, en té dos del mateix grau.*

Solució:

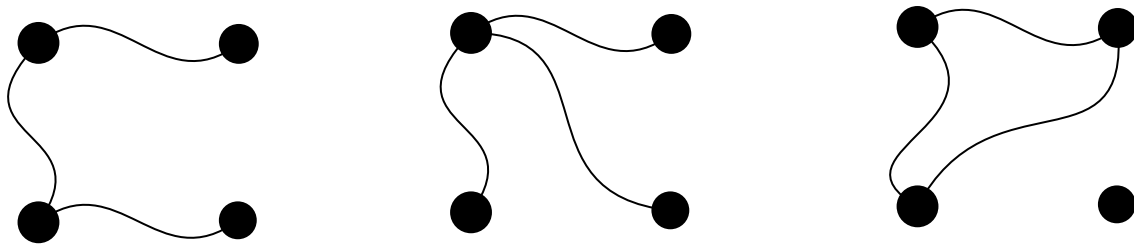
El conjunt de possibles graus d'un graf de n vèrtexs és subconjunt de $\{0, 1, 2, \dots, n-1\}$ (de cardinal n), ja que cada vèrtex pot no tenir cap aresta o tenir-ne alguna fins a arribar al màxim que seria ser adjacent amb els altres $n-1$ vèrtexs. Tot i això, en un graf no hi pot haver alhora un vèrtex de grau 0 (no és adjacent amb cap altre) i un vèrtex de grau $n-1$ (és adjacent amb tots els altres). Per tant, hi ha, com a molt, $n-1$ possibles graus diferents en un graf de n vèrtexs. Aleshores, pel *Principi del Colomar*, existeixen dos vèrtexs que tenen el mateix grau, que és el que volíem demostrar.

Problema 3: *Quants grafs hi ha de 4 vèrtexs i 3 arestes? Quants n'hi ha no isomorfs?*

Solució:

Anem a veure primer que el nombre de grafs amb n vèrtexs i m arestes és $\binom{\binom{n}{2}}{m}$. Això es deu al fet que les arestes d'un graf $G = (V, E)$ d'ordre n (és a dir, $|V| = n$) és subconjunt de $\binom{V}{2}$ i per cada subconjunt E d'arestes el graf és diferent i no n'hi ha més a part d'aquests. Si fixem que $|E| = m$, equival a dir que dels $\binom{V}{2}$ se'n trien m . D'on surt que el nombre de grafs d'ordre n i mida m és $\binom{\binom{n}{2}}{m}$. Pel cas $n = 4$ i $m = 3$, n'hi ha $\binom{\binom{4}{2}}{3} = \binom{6}{3} = 20$.

En general, és difícil trobar tots els grafs no isomorfs de n vèrtexs i m arestes. Però per casos petits és pot fer, per $n = 4$ i $m = 3$ tenim:

Primer distingim entre que el graf sigui connex o no. Si no és connex, l'única possibilitat és que tingui només dues components connexes. Una amb tres vèrtexs i tres arestes, i l'altre un vèrtex aïllat (això dona el tercer de la imatge). Després, pel cas connex, fem servir que necessàriament un vèrtex té almenys grau 2 (dalt esquerra amb dalt dreta i baix esquerra). Falta per determinar una aresta que ha de ser adjacent amb el vèrtex no connex i unir-lo amb un dels altres tres, dos d'ells donen el mateix graf isomorf, per tant, només compten per un. Així que, si el graf és connex, només hi ha dos casos, el camí (el primer) i l'estrella (el segon).

Problema 4: Siguin a_n el nombre de grafs d'ordre n i b_n el nombre de grafs no isomorfs d'ordre n . Proveu que $\log_2 a_n = n^2/2 + \mathcal{O}(n)$ i $\log_2 b_n = n^2/2 + \mathcal{O}(n \log n)$. En particular, $\log b_n \sim \log a_n$, ($n \rightarrow \infty$).

Solució:

Sabem que hi ha $2^{\binom{n}{2}}$ grafs d'ordre n . Perquè per a cada dos vèrtexs pot haver-hi o no aresta. Llavors, $\log_2 a_n = \binom{n}{2} = n^2/2 + \mathcal{O}(n)$. Ara, b_n no el podem calcular explícitament però sí donar una fita, de fet, ja tenim una fita superior que és a_n . Podem deduir una cota inferiorment de b_n de la següent manera. Dos grafs són isomorfs si hi ha una permutació dels vèrtexs que dona el mateix graf, però no totes les permutacions són vàlides. Per tant, $b_n \geq \frac{2^{\binom{n}{2}}}{n!}$, això assegura que $\log b_n = n^2/2 + \mathcal{O}(\log n!)$. Com $\mathcal{O}(\log n!) = \mathcal{O}(n \log n)$, hem obtingut el que volíem. La segona part, es demostra directament de les fórmules que ja hem deduït.

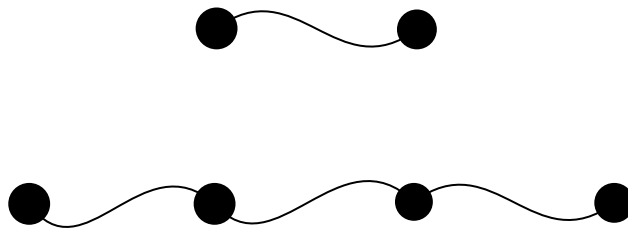
Problema 5: El graf complementari \bar{G} de $G = (V, E)$ és $\bar{G} = (V, \binom{V}{2} \setminus E)$.

- Proveu que $G \cong G'$ si i només si $\bar{G} \cong \bar{G}'$.
- Un graf G és autocomplementari si és isomorf a \bar{G} . Proveu que el seu ordre és $n \equiv 0, 1 \pmod{4}$. Comproveu que per a $k = 4, 5$ hi ha grafs autocomplementaris.
- Proveu que, si $n \equiv 1 \pmod{4}$, i G és un graf autocomplementari d'ordre n , aleshores té un nombre senar de vèrtexs de grau $(n-1)/2$.
- Proveu que un graf autocomplementari té diàmetre 0, 2 o 3.

Solució:

- Com el complementari del complementari de G és G , només cal demostrar una de les implicacions. Ara, G i G' són isomorfs si i només si existeix una permutació σ dels vèrtexs que manté les arestes. És a dir, $\forall u, v \in V; \{u, v\} \in E$ si i només si $\{\sigma(u), \sigma(v)\} \in E'$. Aquesta mateixa permutació serveix per veure que $\bar{G} \cong \bar{G}'$. En efecte, $\forall u, v \in V; \{u, v\} \in \bar{E}$ si i només si $\{u, v\} \notin E$ si i només si $\{\sigma(u), \sigma(v)\} \notin E'$ si i només si $\{\sigma(u), \sigma(v)\} \in \bar{E}'$. Que és el que volíem demostrar.
- Tot parell de grafs isomorfs tenen el mateix nombre d'arestes, en particular, si G és un graf autocomplementari d'ordre n , tindrà exactament la meitat de totes les possibles arestes que pot tenir un graf d'ordre n . És a dir, $|E| = \binom{n}{2}/2 = \frac{n(n-1)}{4}$. Com ha de ser un nombre enter, necessàriament $n \equiv 0, 1 \pmod{4}$. Pel cas $n = 4$ el camí és autocomplementari i pel cas $n = 5$ el cicle és autocomplementari.

- (c) Si $n \equiv 1 \pmod{4}$, n és senar. Ara, en un graf G , els vèrtexs de grau k tenen grau $n - k - 1$ a G' , perquè a G' són adjacents només als vèrtexs que no ho era a G . Així doncs, si G és autocomplementari, ha de tenir el mateix nombre de vèrtexs de grau k que de grau $n - k - 1$, ja que sabem que hi ha una permutació que porta uns als altres. Això ens diu que podem agrupar els vèrtexs de grau k i de grau $n - k - 1$ per formar conjunts amb un nombre parell de vèrtexs. Excepte per $k = \frac{n-1}{2}$ que són els vèrtexs que tenen el mateix grau en G com en G' . Per tant, per aquesta k , els vèrtexs de grau k i de grau $n - k - 1$ són els mateixos. De fet, com hem agrupat els vèrtexs en conjunts amb un nombre parell d'elements excepte els de grau $\frac{n-1}{2}$ i com hi ha un nombre senar de vèrtexs; necessàriament hi ha d'haver un nombre senar de vèrtexs de grau $\frac{n-1}{2}$. Que és el que volíem demostrar.
- (d) Anem a veure primer que per qualsevol graf G amb diàmetre més gran o igual que tres, \bar{G} té grau més petit o igual que 3. Considerem el subgraf camí de G que té per extrems dos vèrtexs a distància 3, sabem que no hi ha més arestes entre ells, llavors a \bar{G} tots estan a distància com a màxim 3 (en particular, els extrems són adjacents a \bar{G}). Si considerem un vèrtex que no pertany al camí, com aquest no pot ser adjacent als dos extrems alhora, en el complementari estarà enllaçat amb almenys un d'ells i, per tant, en \bar{G} estarà a distància com a molt tres de tots els vèrtexs del camí. Per últim, considerem la distància entre dos vèrtexs exteriors al camí. Si no són adjacents, en el complementari estaran a distància u.

En el cas que sí que siguin adjacents, com abans, cada un dels vèrtexs exteriors al camí no poden ser adjacents als dos extrems del camí alhora. Llavors, en \bar{G} la distància màxima que tindran els dos vèrtexs exteriors és tres. Per tant, com tots els vèrtexs queden a distància menor o igual que tres, el diàmetre de \bar{G} és menor o igual que tres. Si apliquem aquest resultat a un graf autocomplementari, aquest ha de tenir diàmetre menor o igual que tres. En efecte, com el complementari és isomorf a ell mateix, i dos grafs isomorfs tenen el mateix diàmetre, G no pot tenir diàmetre quatre o més. Ara, tampoc pot tenir diàmetre 1, perquè seria un graf amb almenys dos vèrtexs, els graus dels quals són tots 1 o 0, llavors els vèrtexs del graf complementari tenen graus n i $n - 1$ (> 0). Descartem que pugui tenir vèrtexs de grau 0. Tampoc pot tenir de grau u perquè resultaria que $n - 1 = 1$ és a dir $n = 2$ i trivialment (o per l'apartat (b)) no hi ha grafs autocomplementaris de grau 2. Només queda la possibilitat que els grafs autocomplementaris tinguin diàmetre 0, 2 o 3. Que és el que volíem veure.

Un exemple de cada: de diàmetre 0 només hi ha el graf d'ordre 1, de diàmetre 2, tenim el cicle de 5, i de grau 3, tenim el camí de 4.

Problema 6: Considereu el graf d'ordre $n > 2$ que té per vèrtexs $V = \binom{[n]}{k}$, per un k entre 1 (inclòs) i $n/2$ (no inclòs), i té per arestes $E = \{uv : u \cap v = \emptyset\}$. Determineu l'ordre, la mida i el grau dels vèrtexs de G . Per a $n = 5$, $k = 2$ dibuixeu el graf que s'obté. Proveu que, per a $k > n/3$, el graf no té triangles.

Solució:

Com l'ordre és el nombre de vèrtexs $|V| = |\binom{[n]}{k}| = \binom{n}{k}$. La mida és el nombre d'arestes que té G , i la podem deduir a partir del grau dels vèrtexs. Cada vèrtex és adjacent a aquells amb qui no comparteix cap element de $[n]$. Així que si $|v| = k$, v serà adjacent a $\binom{n-k}{k}$ vèrtexs, que és el nombre de subconjunts de k elements que es poden fer de $[n]$ havent descartat k dels elements. Ara, fent servir que la suma dels graus és dos vegades la mida. $|E| = \binom{n}{k} \times \binom{n-k}{k}$.

Pel cas $n = 5$ i $k = 2$, resulta el *Graf de Petersen*.

Per $k > n/3$, provem que no hi ha triangles per absurd. Si hi hagués tres vèrtexs adjacents entre ells v_1, v_2 i v_3 , caldria que la intersecció dos a dos fos buida. Així que, $|v_1 \cup v_2 \cup v_3| = 3k$ i per altra banda, junts no poden tenir més elements que dels que hi ha a $[n]$, així que per força $3k \leq n$ que contradiu la hipòtesi de l'enunciat. Per tant, hem acabat, per $k > n/3$ no hi ha triangles.

Problema 7: Una seqüència $0 \leq d_1 \leq d_2 \leq \dots \leq d_n$ d'enters és gràfica si hi ha un graf G amb $V(G) = \{v_1, \dots, v_n\}$ tal que $d_i = d(v_i)$, $1 \leq i \leq n$. Proveu que la seqüència

$$1 \leq k = d_1 \leq d_2 \leq \dots \leq d_n$$

és gràfica si i només si, la seqüència

$$d_2 - 1, d_3 - 1, \dots, d_{k+1} - 1, d_{k+2}, \dots, d_n$$

és gràfica.

Solució:

Si la primera seqüència és gràfica, existeix un graf G_1 amb els graus pertinents. Anem a veure que existeix un graf tal que el vèrtex de grau més petit és adjacent als següents k més petits. Fem el següent per tot i entre 2 i $k+1$. Si v_1 és adjacent a v_i , passem al següent. Altrament, com v_1 no és adjacent a un dels $k+1$ primers, segur que és adjacent a un dels $n-k+1$ últims, diguem-li v_j , i com v_i té grau almenys 1, és adjacent a un altre vèrtex del graf (sigui quin sigui), anomenem-lo v_l . Llavors construïm G_i a partir de G_{i-1} , traient les arestes $v_1 v_j$ i $v_i v_l$ i posant les arestes $v_1 v_i$ i $v_j v_l$. Amb aquesta construcció G_i té la mateixa seqüència d'enters pels graus dels seus vèrtexs. Iterant d'aquesta manera ens assegurem que amb k iteracions existirà un graf G_{k+1} amb la seqüència donada tal que v_1 és adjacent als següents k vèrtexs de grau més petit. Ara, sigui G' el graf que resulta de treure v_1 i totes les arestes incidents a ell de G_{k+1} . Aleshores, per com està construït, G' compleix que té per seqüència $d_2 - 1, d_3 - 1, \dots, d_{k+1} - 1, d_{k+2}, \dots, d_n$ que és el que volíem veure.

Per fer l'altra implicació, suposem que existeix un graf G construït amb la segona seqüència, sigui G' el graf resultant d'afegir un vèrtex v_1 adjacent als k primers vèrtexs de G . Aleshores, G' té per seqüència de graus $1 \leq k = d_1 \leq d_2 \leq \dots \leq d_n$, per tant aquesta seqüència és gràfica, que és el que volíem veure.

Problema 8: Determineu quina de les seqüències és gràfica: (a) $(3, 3, 2, 2, 2)$; (b) $(4, 4, 3, 2, 1)$; (c) $(4, 3, 2, 2, 2)$; (d) $(3, 3, 3, 2, 2)$; (e) $(3, 3, 3, 3, 2)$; (f) $(5, 3, 2, 2, 2)$.

Solució:

- (b) no és gràfica perquè si hi ha dos vèrtexs de grau 4 en un graf d'ordre 5, no hi pot haver un vèrtex de grau 1.
 (c) i (d) tenen un nombre senar de vèrtexs de grau senar, pel problema 1, no pot ser gràfica.
 (f) té un vèrtex de grau 5, si no considerem multigràfs, el grau màxim d'un graf d'ordre 5 és 4, per tant la seqüència no és gràfica.
 (a) és el de la imatge i (e) és com (a) amb una aresta entre els dos vèrtexs del mig:

Problema 9: Considerem el graf complet K_n amb conjunt de vèrtexs $[n]$. Calculeu el nombre de subgrafs de mida 5 que contenen exactament dos triangles.

Solució:

L'única manera que hi hagi dos triangles en un graf de mida 5 és que els dos triangles comparteixin una aresta, és a dir, que el graf sigui com el de la imatge, amb la possibilitat que hi hagi altres vèrtexs aïllats.

Ens fixem que escollint de K_n quins seran els dos vèrtexs del mig $\binom{n}{2}$ i quins seran els dos dels costats $\binom{n-2}{2}$ (entre els de cada tipus són intercanviables) queda determinat el subgraf, perquè ja sabem quines arestes hi haurà. Ara, com poden haver-hi vèrtexs aïllats hem de considerar que cada un dels $n - 4$ vèrtexs que queden pot ser-hi o no ser-hi, i donaria un subgraf diferent. Tot plegat, hi ha $\binom{n}{2} \binom{n-2}{2} 2^{n-4}$ subgrafs de K_n de mida 5 que contenen exactament dos triangles.

Problema 10: Sigui G un graf d'ordre $n \geq 1$ i mida m que no té triangles.

- (a) Demostreu que si u i v són vèrtexs de G adjacents, aleshores $d(u) + d(v) \leq n$.
 (b) Proveu que si $n = 2k$, aleshores $m \leq k^2$.
 (c) Proveu que $m \leq n^2/4$.

Solució:

- (a) Si u i v són adjacents, com no hi pot haver triangles $N(u) \cap N(v) = \emptyset$. Per tant, $d(u) + d(v) = |N(u)| + |N(v)| = |N(u) \cup N(v)| \leq n$. Que és el que volíem veure.

- (b) Aquest apartat es demostra amb el mateix argument que l'apartat (c), de fet n'és un col·lorari.
- (c) Ho provem per inducció sobre el nombre de vèrtexs. Si $n = 1$ no hi ha arestes, $m = 0$, així que la proposició és certa. Si $n = 2$, només hi pot haver una aresta així que la proposició també és certa. Per $n > 2$, considerem el subgraf de G , G' , resultat de treure dos vèrtexs adjacents i totes les arestes incidents a ells (si no n'hi ha, $m = 0$ i hem acabat). Ara, com les arestes de G , són les de G' més les que tenien u i v , i fent servir la hipòtesi d'inducció sobre G' i el primer apartat, deduïm que $m = |E(G')| + d(u) + d(v) - 1 \leq (n - 2)^2/4 + n - 1 = n^2/2$. Que és el que volíem demostrar.

Problema 11: L'excentricitat d'un vèrtex v en un graf connex G és la màxima distància de v a un altre vèrtex de G . El radi $r(G)$ de G és la mínima excentricitat dels seus vèrtexs. Proveu que $r(G) \leq \text{diam}(G) \leq 2r(G)$. Proveu que les desigualtats són justes.

Solució:

Podem veure la definició del radi d'un graf com $r(G) = \min_{v \in V} \max_{u \in V} d(u, v)$ i la de diàmetre com $\text{diam}(G) = \max_{v \in V} \max_{u \in V} d(u, v)$. Així que, com el màxim no pot ser més petit que el mínim, $r(G) \leq \text{diam}(G)$ i es pot donar la igualtat, per exemple, en els grafs cíclics. Per la segona desigualtat considerem els següents vèrtexs, siguin u i v dos vèrtexs tals que $d(u, v) = \text{diam}(G)$ (sabem que han d'existir), i sigui w un vèrtex tal que $r(G) = e(w)$, és a dir, el vèrtex central. Aleshores, per la desigualtat triangular i fent servir que $\forall x \in V d(w, x) \leq e(G)$, tenim que $\text{diam}(G) = d(u, v) \leq d(u, w) + d(w, v) \leq 2r(G)$. Que és el que volíem demostrar. Per exemple, en P_5 es dona la igualtat.

Problema 12: Sigui G un graf connex. Proveu que, si l és la llargada màxima d'un camí, dos camins de llargada l intersequen en algun vèrtex.

Solució:

Ho demostrarem per absurd, suposem que hi ha dos camins, de llargada l , amb vèrtexs diferents.

Siguin v_1 i u_1 els vèrtexs extrems del primer camí, i siguin v_2 i u_2 els vèrtexs extrems del segon camí. Com el primer camí no es pot allargar més (sinó la distància màxima no seria l) tots els veïns tant de v_1 com de u_1 , es troben dins el primer camí i, el mateix passa per v_2 i u_2 amb el segon camí. Aleshores, com el graf és connex, hi ha una successió de vèrtexs que comença amb v_1 i acaba amb u_2 , fent servir l'observació d'abans podem assegurar que existeixen els vèrtexs w_1 en el primer camí i w_2 en el segon tals que hi ha una successió de vèrtexs que els connecta que no formen part de cap dels camins. És a dir, els dos camins estan enllaçats pel mig per almenys una aresta. Aleshores, sense pèrdua de generalitat, podem suposar que w_1 està més o igual de lluny de v_1 que de u_1 dintre del primer camí. I, de la mateixa manera, podem suposar que w_2 està més o igual de lluny de u_2 que de v_2 dintre del segon camí (si cal, podem canviar el nom als vèrtexs). Així que existeix un camí que comença a v_1 , passant pel primer camí arriba a w_1 (almenys $l/2$ vèrtexs), de w_1 va a w_2 , per cap vèrtex dels camins, i els connecta almenys una aresta. Per últim, des de w_2 , passant pel segon camí acaba a u_2 (almenys $l/2$ vèrtexs). Per tant, hem vist que existeix un camí de llargada com a mínim $l + 1$ i això contradueix la hipòtesi que el camí de llargada màxima sigui l . Així que, si G és connex, els dos camins han de compartir almenys un vèrtex. Que és el que volíem demostrar.

Problema 13: Doneu les matrius d'adjacència i d'incidència (amb una ordenació adequada dels vèrtexs i de les arestes) de cadascun dels següents grafs.

(a) El graf complet K_4 .

(b) El camí P_5 .

(c) El cicle C_6 .

(d) El graf bipartit complet $K_{3,3}$.

Solució:

Totes les ordenacions són les coherents. Les matrius d'adjacència i d'incidència són, respectivament:

$$(a) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

$$(b) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

$$(c) \begin{pmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 1 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

$$(d) \begin{pmatrix} 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 & 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Problema 14: Sigui G un graf amb conjunt de vèrtexs $\{v_1, v_2, \dots, v_n\}$ i sigui A la seva matriu d'adjacència, amb els vèrtexs ordenats segons els subíndexs. Demostreu les afirmacions següents.

(a) Si J és la matriu quadrada d'ordre n amb totes les entrades iguals a 1, $(AJ)_{i,i} = d(v_i)$, $1 \leq i \leq n$.

(b) La traça de A^2 és el doble de la mida de G .

(c) La traça de A^3 és $6t$, on t és el nombre de triangles que hi ha a G .

Solució:

(a) A $(AJ)_{i,i}$ tenim la suma de la fila i -èssima de la matriu d'adjacència A , que component a component diu si v_i és adjacent a cada un dels altres vèrtexs (amb un 1) o no (amb un 0). Així que per definició, $(AJ)_{i,i}$ és el nombre d'arestes incidents a v_i , també conegut com grau de v_i o $d(v_i)$. Que és el que volíem provar.

- (b) $(A^2)_{i,i} = (AJ)_{i,i}$, en efecte, $(AJ)_{i,i}$ és la suma de la fila i -èssima de A . Mentre que $(A^2)_{i,i}$ per ser A una matriu simètrica, si fem el producte escalar de la fila i -èssima amb la columna i -èssima és com si elevéssim el quadrat els termes de la fila i -èssima i els suméssim. Com només hi ha 0 i 1 sumar els quadrats és com sumar sense quadrats i, per tant, és igual a $(AJ)_{i,i}$. Ara, per l'apartat (a), tenim que la traça de A^2 és la suma dels graus tots els vèrtexs de G , i per tant, dues vegades la mida de G . Que és el que volíem demostrar.
- (c) Recordem la proposició que diu: $(A^k)_{i,j}$ és el nombre de camins diferent de llargada k que hi ha per anar de v_i a v_j . Aleshores, $(A^3)_{i,i}$ compta camins de llargada 3 que comencen i acaben a v_i , és a dir, triangles que contenen a v_i . Com el mateix triangle pot ser comptat per 6 camins diferents (permutacions de 3 elements), quan sumem la traça de A^3 comptarem 6 vegades el nombre de triangles que hi ha a G . Que és el que volíem veure.

2 Arbres

En aquest apartat apareixen problemes relacionats amb les propietats dels arbres, seqüències de Prüfer, arbres binaris, ...

Problema 15: Un graf acíclic és un bosc. Proveu que si F és un bosc, cada component connexa és un arbre, i si F té n vèrtexs i k components aleshores té $n - k$ arestes.

Solució:

Problema 16: Proveu que els boscos són els únics grafs tals que cada subgraf connex és un subgraf induït.

Solució:

Problema 17: Sigui T un arbre de n vèrtexs.

(a) Proveu que el nombre de fulles és $2 + \sum_{v:d(v) \geq 3} (d(v) - 2)$.

(b) Proveu que el nombre de fulles és almenys $\Delta(T)$.

Solució:

Problema 18: Proveu que un graf G amb grau mínim $\delta = \delta(G)$ conté com a subgrafs tots els arbres de $\delta + 1$ vèrtexs.

Solució:

Problema 19: Proveu que el camí P_n és l'únic arbre amb dues fulles i l'estrella $K_{1,n-1}$ és l'únic arbre amb $n - 1$ fulles. Quants arbres no isomorfs hi ha amb tres fulles? I amb $n - 2$ fulles?

Solució:

Problema 20: Un vèrtex v d'un graf connex G és central si la seva excentricitat és el radi de G . Proveu que un arbre té un o dos vèrtexs centrals.

Solució:

Problema 21: Sigui $1 \leq d_1 \leq d_2 \leq \dots \leq d_n$ una seqüència d'enters. Proveu que existeix un arbre T amb $V(T) = \{v_1, \dots, v_n\}$ tal que $d(v_i) = d_i$, $1 \leq i \leq n$ si i només si $\sum_{i=1}^n d_i = 2(n - 1)$.

Solució:

Problema 22: Calculeu el nombre d'arbres generadors diferents dels grafs següents.

(a) El cicle d'ordre $n \geq 3$.

(b) El graf bipartit complet $K_{2,r}$, $r \geq 1$.

(c) El graf $G = ([4], \{13, 14, 23, 24, 34\})$.

(d) El graf $G = ([5], \{12, 13, 23, 25, 34, 35, 45\})$.

(e) El graf $G = ([6], \{12, 13, 23, 34, 45, 46, 56\})$.

Solució:

Problema 23: Determineu la seqüència de Prüfer dels arbres següents.

- (a) $T = ([5], \{12, 13, 24, 35\})$.
- (b) $T = ([6], \{12, 13, 14, 15, 56\})$.
- (c) $T = ([8], \{12, 13, 14, 18, 25, 26, 27\})$.
- (d) $T = ([15], \{12, 13, 23, 34, 45, 46, 56\})$.

Solució:

Problema 24: Detemineu els arbres que tenen seqüència de Prüfer:

- (a) $(1, 2, 3, 4)$.
- (b) $(2, 2, 4, 1, 3)$.
- (c) $(4, 5, 1, 4, 1, 5)$.
- (d) $(11, 7, 11, 9, 5, 5, 2, 2, 1, 1)$.

Solució:

Problema 25: Calculeu el nombre d'arbres diferents amb conjunt de vèrtexs $V = [11]$ tals que tenen un vèrtex de grau 4, dos vèrtexs de grau 3, dos vèrtexs de grau 2 i sis vèrtexs de grau 1.

Solució:

Problema 26: Sigui T un arbre binari, és a dir, té un vèrtex v arrelat i cada un dels vèrtexs té 0 o 2 fills. Un vèrtex d'un arbre binari és intern si té dos fills.

- (a) Quantes fulles d'un arbre binari amb t vèrtexs interns.
- (b) Quants arbres binaris (no ordenats) hi ha amb n vèrtexs.
- (c) Quants arbres binaris ordenats hi ha amb n vèrtexs.

Solució:

3 Cicles i circuits

4 Aparellaments

5 Coloració

Problema 22:

Solució:

Problema 22:

Solució:

Problema 22:

Solució:

Problema 22:

Solució:

Problema 22:

Solució:

Problema 22:

Solució: